

אך ווי שרעקליך איז די נאכט.
ס'איז נאך ערנער ווען דו ווארסט...
אז דער טאג זאל קומען שווינד
וואלט איר וויינען ווי א קינד.

אומעטיג

קום שוין, קום שוין, טאג צוגעהן.
וועסטו הערען ווי איר וויין...
די קעלט פרעסט זיך איין אין מיר.
ווי א ביזע ווילדע טיער.

דער בעטלער

אז אייגעבויגענער מיט א שטעקען איז
האנט.

שווארץ איז די נאכט אומבאשטימט.
דערפאר איז זי איצט, באדימט...
וועה איז דעם, וואס ווארט פאר „טאג“
ס'קומט אויף איהם א וויסטע קלאנג...

די זון ז'ווייט נאך זעהר ווייט,
צ'וואס-זישע ווארטען פאר דער צייט?
כ'האב געווארט אמאל אזוי.
ביו איך בין געווארען גרוי...

געפאלענע

איז וואס?
איז וואס?